

ת"פ 16641/01/19 - מדינת ישראל נגד גירמאי ברחנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16641-01-19 מדינת ישראל נ' ברחנה

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי
נגד
הנאשם: גירמאי ברחנה
ע"י ב"כ עו"ד אורלי פרייזלר

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירות של **תקיפה כדי לגנוב**, לפי הוראות סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ו**גניבה**, לפיה הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
· ביום 31.03.2017 בשעה 05:30 או בסמוך לכך, ברחוב בתל אביב, חלפו הנאשם והמתלוננת זה על פני זו. המתלוננת שבה מעבודתה, התהלכה ברחוב ושוחחה בטלפון הנייד שלה. הנאשם פנה למתלוננת מספר פעמים, על מנת שתסייע לו בכיווני הדרך, והמתלוננת סיעה לנאשם והמשיכה בהליכתה ובשיחת הטלפון.
· הנאשם המשיך לעקוב אחר המתלוננת ולבסוף ניגש מאחוריה וחטף מידה את מטען הטלפון. המתלוננת קראה לנאשם להחזיר לה את המטען והנאשם חזר והתקרב אליה, אך חנק אותה ואגב המאבק ביניהם נקרעה ואבדה שרשרת שהמתלוננת ענדה על צווארה. המתלוננת הצליחה להשיב לידיה את המטען, אך הנאשם נטל מידה את הטלפון וברח מהמקום.
· עם זאת, המתלוננת הבחינה בנאשם בקרבת מקום, ושוטרים שהוזעקו לזירה החלו לדלוק אחריו. הנאשם נכנס לחדר מדרגות של בניין, הצליח להשתחל דרך חלון לגג הבניין ומשם קפץ למטה. ואולם, כתוצאה מהקפיצה נחבל הנאשם באופן קשה ופונה לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי. מכשיר הטלפון של המתלוננת, שאותר בכיסו של הנאשם, הושב למתלוננת.
3. ההליכים המקדמיים החלו לפני מותב קודם והתמשכו בין השאר בשל אי התייצבות הנאשם, עד להתליית ההליכים המשפטיים. בסופו של דבר, ולאחר שהנאשם אותר וההליכים המשפטיים חודשו לפניו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו

לכלל הסכמות לעניין הטיעונים לעונש, והמאשימה הודיעה כי עמדתה היא לענישה שתכלול 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת (בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 16 ואילך).

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל.

ב. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

5. המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, והדגישה את היבטי החומרה שבהם. האירוע מושא כתב האישום המתוקן החל בהליכה תמימה של המתלוננת בחזרה מעבודתה לביתה, כאשר הנאשם עקב אחריה ולאחר מכן חטף מידיה את מטען הטלפון. ואולם, הנאשם לא הסתפק בכך וחזר ותקף את המתלוננת, שכל חטאה היה בכך שקראה לו להשיב את המטען לידיה, ואגב כך גם לקח מידיה את הטלפון.

6. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר באירוע חמור, הגובל בשוד ממש, כאשר העובדה שהמטען והטלפון הושבו בסופו של דבר למתלוננת נבעה אך ורק ממאבקה של המתלוננת בנאשם ומתפיסתו לאחר מכן על ידי השוטרים; כאשר בכל מקרה מכשיר הטלפון נפגע באופן שניזוק לחלוטין ולא ניתן היה לעשות בו שימוש נוסף. גם השרשרת שענדה המתלוננת אבדה במהלך האירוע, ולא אותרה.

7. האירוע מושא כתב האישום התבטא אם כן לא רק בנזק רכושי למתלוננת אלא גם בנזק נפשי. בנוסף, מדובר בגניבת טלפון נייד שיש בה משום פגיעה חמורה בפרטיות, בשל פוטנציאל החשיפה של תמונות אישיות, מסמכים וכדומה. הנאשם פגע אפוא במעשיו בשלומה ובביטחונה של המתלוננת, בזכותה להתהלך ברחוב ללא מורא וכן ברכושה ובפרטיותה. בהקשר זה הטעימה ב"כ המאשימה כי הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע העבירה של תקיפה לשם גניבה, אף דומים במהותם לאלה הנפגעים מביצוע עבירת השוד.

8. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה, בין השאר, לע"פ (מחוזי מרכז) 38524-11-17MULUGETA נ' **מדינת ישראל** (20.03.2018), בו נקבע מתחם עונש הולם לעבירה של תקיפה לשם גניבה (לפי הוראות סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין) בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל (מאחורי סורג ובריח), מאסר מותנה ופיצויים בסך 1,000 ₪ למתלוננת דשם. ב"כ המאשימה עתרה אפוא לקביעת מתחם עונש הולם זהה בעניינו.

9. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה המאשימה גם את היבטי הקולה - הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות, חלוף הזמן (הגם שהתיק הותלה בשל אי התייצבות הנאשם), עברו הנקי של הנאשם והעובדה שהוא נפגע קשה באירוע במהלך מנוסתו מהשוטרים. בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם לגזירת העונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ולהשתת ענישה שתכלול 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, דהיינו מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת.

10. ב"כ הנאשם, מצידה, הציגה מסמכים המלמדים על הפגיעות הקשות שנגרמו לנאשם עקב קפיצתו מגג הבניין. עקב הפגיעות אושפז הנאשם במחלקת טיפול נמרץ כללי בבית החולים איכילוב, כשהוא מורדם ומונשם, ועבר מספר ניתוחים. הנאשם אושפז 9 ימים במחלקה לטיפול נמרץ ולאחר מכן 41 ימים נוספים במחלקה האורתופדית. עוד הגישה ב"כ הנאשם תמונות של הבניין, על מנת להמחיש

- את גובה הנפילה וממילא את עוצמת הפגיעה אותה ספג הנאשם (מדובר בבניין בן 4 קומות) (ר' ס'1).
11. ב"כ הנאשם הטעימה כי למרשה נגרמו פגיעות חמורות כתוצאה מהנפילה, בדמות שברים מרובים, באופן שלמעשה אך בדרך נס הוא נותר בחיים. יתר על כן, הפגיעה הפיסית בנאשם היתה כה חמורה, עד שהוא אף מתקשה לזכור את פרטי המקרה. עוד הדגישה הסניגורית את נסיבות הקולה הנוספות בעניינו של מרשה, ובהן נטילת האחריות והיעדר ההרשעות הקודמות.
12. לטענת הסניגורית, בנסיבות אלה וכאשר מדובר במקרה בודד ונקודתי, הפסיקה אליה הפנתה המאשימה - הכוללת ברובה מקרים חמורים בהרבה, בהם נגרמו לקורבנות העבירות נזקים - אינה הולמת כלל ועיקר את עניינו של המקרה דנא והנאשם דנא, אשר למעשה "**קיבל עונשו מידי שמיים**". ב"כ הנאשם עתרה אפוא להקלה מרבית עם מרשה.
13. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער על מעשיו והוסיף: "**אני הבנתי את כל זה כשהייתי רק מטופל בבית חולים**" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 17).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

14. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.
15. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשם. אכן, חומרה מיוחדת נודעת לעבירה של תקיפה לשם גניבה, שכן ביצועה טומן בחובו לא רק פגיעה בגוף קורבן עבירת הגניבה אלא גם פוטנציאל של ממש להסלמה חמורה של האלימות. בנסיבות אלה, יש ממש בטיעון ב"כ המאשימה שלפיו קיים דמיון ממשי - לעניין הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים - בין העבירה של תקיפה לשם גניבה לבין עבירת השוד.
16. עם זאת, אין להתעלם מכך כי המחוקק קבע הבחנה עונשית מהותית וממשית בין העבירות הנ"ל, כאשר העבירה של תקיפה לשם גניבה נקבעה כעבירת עוון בלבד, שהעונש המרבי הקבוע בצידה הוא 3 שנות מאסר. בנוסף, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, כאשר ככלל הרף התחתון של מתחם העונש שנקבע בכגון דא עומד על מאסר שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה ר', בין השאר, ת"פ (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' אלקשחר** (10.01.2022), העוסק במקרה חמור (מעט) מעניינו, בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל (ר' גם הפסיקה הרבה המאוזכרת שם).
17. עוד ראוי לציין כאן את הפגיעה הקשה ממנה סבל הנאשם עקב נפילתו מגובה של ארבע קומות, לאחר המרדף שנערך אחריו. אמנם בעניין זה אין לנאשם אלא להלין על עצמו - ועוד יש לציין כי הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה הם עניין לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם (כאמור בהוראות סעיף 40א(3) לחוק העונשין) - אך אין להתעלם מכך שמדובר באירוע בו הלכה למעשה הנאשם כמעט קיפד את חייו; ומכל מקום נפגע פיסית באופן קשה מאוד.

עמוד 3

18. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

19. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

20. אשר לנאשם שלפניי, הלכה למעשה לא היתה מחלוקת בין הצדדים כי מדובר בנאשם שיש לגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מדובר בנאשם יליד שנת 1993 (בן 29 שנים כיום), פליט מאריתריאה ללא כל רישומים פליליים קודמים, שהודה ונטל אחריות על מעשיו. עוד אין להתעלם מחלוקת הזמן הממושך - של שנים ארוכות - מאז ביצוע העבירות. בנסיבות אלה ברי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם; וכך אני קובע.

סוף דבר:

ה.

21. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 5 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 16.11.2022.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 15.02.2023 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בעבודות שירות, עבירה של גניבה מכל סוג שהוא.

(ג) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, לצורך העברת הפיצויים.

תשומת לב המרכז לגביית קנסות כי הנאשם בעל דרכון אריתראי מס' 4628138625 וכן מס' זהות פיקטיבי משטרתי 018039941.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.